UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

L ante J

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

eloquens ſit. Hinc leuiticus a.um. poſſeſſiuum.

Leui preteritum a leo ſignificat aperui protuli. Hor.li.j. car. Gre
ca quod ego ipſe teſta conditum leui. Cuius compoſitum re
leui protulit. Ter. Releui omnia dolia.

Leuidēſa auctore Seruio gn̄s veſtis ſic dictuꝫ qm̄ filo ad mo-
dum raro ⁊ leuiter denſato ac texto ſit ptenuiqꝫ. Cic. Dolo-
belle. Sed ego hoſpiti veteri ⁊ amico munuſculum mittere
volui leuidenſe Craſſi filio.

Leucotrota beſtia in idia: que velocitate ceteras feras ſuperat
Hec aſini fere magnitudine voce loquentium hominum ſo
nos emulatur.

L ante I

Lie ſunt foramina que in ſummo mali recipiunt funes.

Libū genus dulciarij cibi ex farre ⁊ melle ⁊ oleo ſic dictum ꝙ li
bādi cā fiat. Uir.li. vij. Et adorea liba ꝑ herbam Subijciūt
epulis. Uel a libo verbo greco qđ apud illos λειβω ſcribi
tur. Uel a libero pr̄e. Ouid.in Ibi. Liba deo fiūt ſuccis quia
dulcibꝰ ille Gaudet ⁊ a baccho mella reperta ferūt. Et poſt
Melle pater fruitur liboqꝫ infuſa calenti Iure repertori cā
dida mella damus. Huius diminutiuū ē libellū. Nā libellus
a liber ē. At i epul' libū ſic fieri ↄſueuiſſe a Catōe lib. de agri-
cultura ſcribit his vbis. Libū ſit facito. Caſeū bn̄ diſterat in
mortario: vbi bene triueris farine ſiligenee librā: aut ſi voles
tenerius eſſe ſe libram ſimilaginis ſolū eodē indito permiſ-
cetoqꝫ cū caſeo bene ouum vnum addito ⁊ permiſceto vna
bene. Inde panem facito folia ſubdito in foco calido ſub te-
ſta ea coquito leniter. Liba e. inſula in mari indico.

Libo as. leuiter deguſto ⁊ quaſi primis labris attingo. Dictum
libare q̄ſi labiare. Uir. Purpureoſqꝫ metūt flores ⁊ flumina
libāt. Sꝫ latini mirabilia dicūt ē eni grecū λει βω λειψω
Hier. de Paulo. Deniqꝫ paululū aque ꝓno in frōte ore liba
rūt. Per trāſlationē quādoqꝫ libare ponitur ꝓ leuiter tāge-
re. Uir. Obſcura libauit nate. Quādoqꝫ ꝓ ſacrificare. Lactā
li.v. Nihil eni ſancta ⁊ ſingularis illa maieſtas aliud ab ho
mine deſiderat q̄ꝫ ſolaꝫ innocentiā quā ſi quis obtulerit deo:
ſatis pie: ſatis religioſe libabit. Tibul. Et quodcūqꝫ mihi po
mum nouus educat annus Libatum agricole ponit ante de
um. Quādoqꝫ pro recipere ſumere haurire. Ci. li. iiij. ad He
ren. Uide ne facias impudenter qui tuo noīe velis ex aliorū
laboribus libare laudem. Huius verbi compoſita ſunt. Deli
bo. Prelibo: prolibo. Ply. li. xxxv. In ſacris quidem ēt iter
has opes non myrrhinis cryſtalinisue ſed fictilibus proliba
tur ſympulis innocentius. Et habent pe.co. Illibatus etiam
dicitur pro non libatus non tactus.

Libamen libamentum ⁊ libatio: pro eodem ſumuntur: ſignifi-
cantqꝫ quicquid in ſacris libatur: a libero patre qui primus
Ioui libauit. Oui.li.iij.faſ. Nomine ab auctoris ducunt liba
mina nomen. Liber eni qui bacchus dictus eſt cum victor
de ſcythis extitiſſet aliiſqꝫ nationibꝰ. rerū primitias magno
ioui obtulit. Hie. in Leui. Qui offert victimam pacificorum
domino offerat ſimul ⁊ ſacrificium. i. libamenta eius.

Libanus pe.cor. mons inter arabes ⁊ phenices excelſas arbo-
res habens. ⁊ interpretat' Candidatio. Ex eo Orōtes fluuiꝰ
oritur. Libanus etiam arbor eſt que thus ꝓducit tam maſ.
q̄ꝫ femi. gn̄is. Hiero. in eccle. Et quaſi libanus nō inciſus va-
poraui habitationem meaꝫ. vnde ⁊ pro thure accipit' quod
⁊ libanum dicitur. Libanicus thureus.

Libanotis pe.pro. latine thurea dici poteſt. Eſt enim libera odo
rem thuris hn̄s ⁊ ros marinus appellatur. Ply. Libanotis
radicem habet oliſatri nihil a thure differentem.

Liber liberi Dionyſius ſiue Bacchus vini repertor. Multos
aūt fuiſſe liberos ſiue bacchos dionyſioſue oñdit Diodorus.
Celebratior vo q̄ ex Semele ⁊ Ioue genitus fert' quē tertiū
fuiſſe autumāt: ⁊ thebis boetijs natū q̄ liber pater apellatus
ē a liberādo. nā libertatis deus ē ſiue ꝙ Boeotie vrbes libe
ras fecerit. ipſe eni vt inquit Plau. ꝓ Boeotie libertate pu
gnauit. vl' q̄r vinū curas ſoluat ⁊ mentē ab illis liberet. Seu
ꝙ vino vſi libere oīa loq̄nt' Fiūt āt pleriqꝫ ebrietate petulā
tiores. Sene. li. de trāquillitate vite. liberū dicit nō ob licen-
tiā lingue: ſed q̄r liberat ſeruitio curarū aīuꝫ ⁊ triſtitie medet'
Uar. a labēdo deducit ꝙ lubrica mēs quo lubet prolabitur.
Aug. docet liberū vocari ꝙ mares i cueūdo ꝑ eius beneficiū
emiſſis ſeminibꝰ liberēt'. interdū liber ponit' ꝓ ipſo vino ſi-
cut ceres ꝓ frumēto. Ter. Sine cerere ⁊ baccho friget venꝰ.
Et liber dr̄ ſol q̄r libere ꝑ aereꝫ vaget'. Uir. vos o clariſſima
mundi lumina labētē celo q̄ ducitis annū liber ⁊ alma ceres

Liber adiectiuū dr̄ q̄ nullius hito reſpecto qđ ſentit dicit ⁊ facit
Et liber vocat' q̄ nulli ſubiectus ē: cuiꝰ relatiuū ē ſeruus itē
q̄ curis ac negocijs oībus ſolutus ē. Mar. vno diſticto duo
eius ↄprehēdit ſigāta. Liber hō es nimiū dicis mihi cheryle
Hoc ē nimiū libere loq̄ris. In te q̄ dicit cheryle liber hō eſt.
Hoc ē vacuus negocijs ⁊ q̄d agat nō habēs. Liber ēt ponit'
ꝓ eminēti: ⁊ extāti. Uar. in Eume. iter tragici ꝓdeāt cuꝫ ca
capite libero cū antiq̄ frōte. itē ꝓ magno ſeu valido. Ouid. ꝑ
fruor iſelix liberiore malo. vñ cāpus liberior dr̄ maior ad di-
cendū ratione Et in his ſignificationibus prima producitur

Liber bri ſubſtantiuū. ꝓprie pars corticis interior. q̄ ligno adhe
ret. vñ ⁊ deliberare qđ ē corticē detrahere: habetqꝫ primaꝫ
cor. Uir. Hec ſitū morēs alta liber arcet i vlmo. vñ ⁊ liber di
ctus ē i quo ſcribimꝰ. q̄r añ vſuꝫ carthe de libris. i. corticibus
arborū volumina ↄpagiabāt'. vñ ⁊ codex ab arborꝫ trūco ap
pellatꝰ ē. ponit' q̄ñqꝫ liber ꝓ ipſo ope integro q̄ꝫ libet ſit ma-
gnus ēt ſi cōtineat eneida bucolica ⁊ georgica. Q̄ñqꝫ ꝓ certa
parte operis. vt virgilij eneis in xij. libros diſtincta eſt.

Libellus dimi. paruꝰ liber. Aliq̄ñ ēt ponit' ꝓ epiſtola ſiue tabel
la. libelliones dicti ſūt. libelli ēt dñr quos vulgus ſub plica-
tiones appellat quos Mar. ſupplices libellos nominauit il
lo hēdeca ſyllabo. idē ſupplicibꝰ vacat libellis tales eni ꝓnci
pibus dari ſolēt ad negocia explicāda a ſubditis in q̄bus pe
titiones ↄtinent'. Sue. i Ceſa. tn̄ libellos dixit. Libellūqꝫ in
dicē iſidiarū ab obuio quodā porrectū libellis ceteris quos
ſiniſtra tenebat q̄ꝫ mox lecturus ↄmiſcuit. Apđ leguleios li
bellus diuerſis modis dr̄. Nā ē libellus accuſationis: ↄuētio
nis: repudij: ⁊ hmōi libellū vo gn̄e neutro dimi. ē a libū vt. C
de epiſ. audiē. l. iudices. incarceratis debet victualis ſubſtan
tia miniſtrari vel tradi libellis duobus aut tribus diurnis.

Libellulꝰ diminutiuū a libellus. Hier. i p̄ſenti libellulo edoceat

Libelliones a veteribus tabelliones dicebantur. Uar. Tum ad
me fuerunt ꝙ libellionem eſſe ſcribant.

Librarius rij. q̄ libros tranſcribit. Hiero. ad Niciam. Nā ⁊ ru-
des illi italie hoīes quos Caſcos Ennius appellat q̄ ſibi ritu
ferino victū req̄rebant ante charte ⁊ mēbranarū vſum aut i
dedolatis e ligno codicillis: aut i corticibus arboruꝫ mutuo
epiſtolarū alloq̄a militabant. vnde ⁊ portiores earū tabellari-
os ⁊ ſcriptores a libris arborū librarios vocauere. Biblio-
pola vo q̄ libros vēdit. Librarꝰ ēt dici poteſt q̄ libros ↄcin-
nat: aut venales in taberna tenet. Item librarius a libra fit
⁊ is eſt qui partiendis penſis preficitur.

Librarius a.um. qđ ad libros ꝑtinet. Ply. li. xxxv. Oē aūt atra-
mentū ſole ꝑficit': librarium ⁊ tectorium glutino admixto. i.
quo libri eſcribuntur ⁊ materia aliqua tegit'. Et librarius a
um. a libra fit Col. li. vltimo. Caro i libraria fruſtra cōcidit'.

Libraria e. vbi reponuntur libri. grece biblioteca. Gel. In libra
ria ego ⁊. L. Paulus conſederamus.

Libri dñr filij q̄r vt ait Do. liberalitate a parētibꝰ regēdi ſūt. Et
liberorū appellatione ēt vnus filius ⁊ vna filia itelligit'. Ter.
cui tu liberos cōmittas tuos. Itē liberorū appellatione cō-
tinent' nepotes ⁊ ꝓnepotes ceteriqꝫ ex his deſcendentes.

Liberalia orū liberi feſta que apud grecos dñr Dionyſia. Neui
us. Libera lingua loquuntur ludis liberalibus.

Liberalis: benignus munificus. Uñ liberalitas: munificentia:
liberaliter large munifice. Cuius cōtrarium eſt illiberaliter.
quod veteres de eo dicebant qui omne maleficij gn̄s exceſ-
ſiſſet. Ter. in Adel. Factū a nobis duriter imiſericorditer at
qꝫ ſi equū eſt dicere magis aperte illiberaliter. Do. Illibera
liter iniuſte inclementer non bn̄ q̄a liberalis bonus dicitur.
Differt tn̄ liberalis a munifico q̄r liberalis dr̄ q̄ rogatꝰ: mu-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

nificus q̄ ſpōte beneficiū ɔtulit. Ci. li. de oꝛa. Quid tā poꝛro regium tam liberale tā munificū q̄ȝ opem ferre ſupplicibus. Sunt ēt qui ſic diſtinguant vt liberalis ſit q̄ paruis ⁊ pꝛiuatis hoībus bñficia pꝛeſtat munificus q̄ magnis ⁊ in magnis rebus vt q̄ magna ꝑ dignitate muneret ſit munificus vl'magnidecens: q̄ vō ī paruis munerib⁹ liberalē ſeſe pꝛeſtat is liberalis. Sic liberalitas naturę benignitas q̄ maxīeī ꝓſtāda opa amicis ꝓſpicit: ⁊ verſat inter pꝛiuatos ⁊ paruos homines. Munificētia īter magnos Qδ nomē a libero patre vt Uale. maxi. docet deductū ē: hētq̄ȝ liberalitas duo extrema. Nā ſi deficias: nec tm̄ q̄ȝtū opoꝛtet tribuas: auaritia oꝛit: ſi aūt excedas in dando: deſq̄ȝ plus q̄ȝ opoꝛtet: ⁊ cui nō opoꝛtet ⁊ qñ ⁊ q̄ cā nō opoꝛtet ī vitiū laberis q̄ ꝓdigalitas appellat. Accipit qn̄ liberali pꝛo pulchꝛo ⁊ ingenuę foꝛmę homine.

Liberales artes dñr q̄ ingenio colunt: ⁊ ꝓpterea digne ſunt liberis hominibus. Illiberales vō mechanicę quę in manuȝ opera conſiſtunt. Habent enim ſeruile miniſterium.

Libertas a libe ſit quę ſeruituti oppoſita ē. Itē libertas dꝛ deo q̄ libere ⁊ ſine reſpectu loquit facitq̄ȝ q̄libȝ. Capiturq̄ȝ in bonū cū ſit potētia ingenua q̄ ſic a iuriſcōſultis diffinit q̄ȝ ſit naturalis facultas ei⁹ qδ cuiq̄ȝ facere libet niſi qδ vi at iure ꝓhibetur. Licētia āt in malū cū q̄s libertate abutit. vſq̄ȝ ad temeritatē ⁊ ꝓcacitatē Eſt enī licētia impunita q̄daȝ facultas agendi: q̄cq̄d velis. Quintil. Quę ī alijs libertas ē. in alijs licētia vocat. Ter. Deterioꝛes oēs ſumus licētia. Ponit tm̄ qñq̄ȝ licētia pꝛo libertate vt apud Sal. Romā legatos ire iubet agendarū rerū ac quocūq̄ȝ mō ɔponēdi belli licētiā ipſis ꝑmittit. Libertas etiā libertatis dea dicebat cuius templum in Auentino conſtitutum fuiſſe narrant hiſtoꝛię.

Libertas a libertate dicitur. ⁊ is eſt qui cum eſſet ſeruus factus eſt liber. Ulp. eum eſſe libertum diffinit quem quis ſeruitute ad ciuitatem romam perduxit.

Libertinus. relatū eſt ingenui: ſicut libertus patroni lȝ vnū idē q̄ȝ ſit libertinus ⁊ libertus. ꝑ libertinū ſignificam⁹ ɔditioneȝ hoīs ſicut ingenuum per libertum pꝛiuatum quēdam reſpectum ſicut ꝑ patronū. Sunt aūt libertini q̄ iuxta ſeruitutē manumiſſi ſūt quēadmodū e ɔ̄rio īgenui ſūt q̄ libera mr̄e nati nec poſtea ſerui facti ſūt aliqñ etiā libertini vt Sue. in Clau. ſcribit dñr q̄ ex libertis creati ſunt Ait enī Ignarus tēpoꝛibus Apij ⁊ Deinceps aliquādiu libertinos dictos nō ipſos qui manu mitterentur ſed ingenuos ex his pꝛocreatos.

Libero as mō particulare eſt ⁊ ſignificat manu mitto ideſt libertatē do. Modo velle ⁊ ſignificat abſoluo Ci. Nihil antiquis fuit q̄ȝ vt te a ſceleratoꝛū hominū calumnijs liberarem Ter. in an. Obſecro te q̄ȝ pꝛimū hoc me miſerum libera metu. hinc liberatio quę dꝛ cū patefacta ſecuritas eſt. huius verbi cōpoſita ſunt Delibero. Sublibero quod eſt quaſi de ſub leuo. Col. li. iiij. Cū ſola ea res oēm impenſam terreni pꝛecio ſubijberet ſi modo non pꝛouincialis ſed italicus ager eſt.

Libra eſt quę ⁊ Aſ. ⁊ mina ſeu Mna ⁊ pondo dꝛ. xij. cōſtat vncijs. Libꝛa tm̄ vncioꝝ varietatē accepit: pondo ſꝑ idem fuit. Pꝛopꝛie āt libꝛa inſtrumētū ē quo res pōderant. cū lācib⁹ alio noīe bilācē vocāt. Ci. Critola⁹ libꝛā ɔſtituebat ī cui⁹ alterā lancē aī bona ponebat ī alterā coꝛpoꝛis ⁊ externa: tantūq̄ȝ pēdere illā aī bonoꝝ lancē putabat vt terrā ⁊ maria depꝛimeret. Ambꝛo. li. j. off. Sermones ꝓferat libꝛa examinatos: vt ſit grauitas ī ſenſu: ī ſermōe pōdus atq̄ȝ ī verbis modus. Statera vō inſtrumētū quo res ſine lancib⁹ pōderant. Eſt ⁊ libꝛa cęleſte ſignum qδ octauo kalendas octobꝛis ſeu vt q̄dā exiſtimāt. xiij. ſol ꝑ illud tranſiens ęquinoctiuȝ facit.

Libella diminutiuum a libra que erat de argento parua et eris libꝛa valebat. hoc eſt aſſe.

Librari⁹. a. um. qδ ē libꝛę. Cato. Caro in libꝛaria fruſtra ɔcidit Libꝛarius ⁊ libꝛaria q̄ ⁊ q̄ ꝓficit ꝑtiendis pēſis. Ulp. ſi librariū rus mittat ⁊ q̄lū ⁊ calcē poꝛtare cogat: vel hiſtrionem balneatoꝛē faciat: vel ɔ̄ ſymphoniaco attriēſem vel de paleſtra ſtercoꝛādis hatinis ꝓ̄ponat: abuti videbit ꝓꝓ̄etatis. Librarius ēt a libꝛis excribendis vel cōcinandis dꝛ de quo ſupꝛa.

Libralis ⁊ hoc libꝛale quod eſt vnius libꝛę.

Libꝛile pe. pꝛo. ſcapus libꝛę. Libꝛilla diuerſum ē. vt paulo īfra.

Libꝛipens diſ. a pendendo ſecūduȝ Priſ. q̄ libꝛam ęneam tenet Boe. itop. Mācipi res veteres appellabant q̄ ita ab alienabant: vt ea ab alienatio ꝑ quādam nexus fieret ſolēnitatem Nexus vō eſt iuris ſolēnitas q̄ fiebat eo mō quo inſtitutionibus Caius exponit ad hītis nō minus quinq̄ȝ teſtibus romanis ciuibus puberib⁹. Et pꝛeterea alio eiuſdem ɔditionis qui libꝛam ęneā teneat q̄ appellet libꝛipēs is. qui mācipium accipit ęs tenens ita dicit. hunc ego hoīeȝ q̄ mihi emptus eſt hoc ęre ęneaq̄ȝ libꝛa ex iure q̄ritū meum eſſe aio. Deinde ęre ꝑcutit libꝛaȝ. idq̄ȝ ęs dat ei a quo mancipium accipit q̄ſi loco pꝛetij poteſt ēt dici libꝛipēs ſtipis ponderandę penſatoꝛ.

Libꝛo. as pōdero. trutino ęſtimo exanimo Apul. oīa pꝛiuſq̄ȝ aliquid ſtatuas libꝛāda ſunt. Am. ſuꝑ luc. Uide q̄ȝ figurantur ſcriptura ſimbuloꝝ libꝛet momenta verboꝝ. Aliqñ libꝛare ē graue facere Ply. Apes ſi oꝛiat ꝓcella apꝑ̄henſis peduſculo lapillis ſe libꝛāt. i. grauioꝛes faciūt. Aliqñ ſuſpendere ⁊ leuiter ſua vi ſuſtinere. Ouid. Et iā finitima coꝛpus libꝛabat in herba. Aliqñ Aeq̄re. Col. li. iiij. Sic ꝑmenſum ⁊ libꝛatū op⁹ in ſimilitudinē veruacti ſꝑ ꝓcedit. Inde Libꝛamentuȝ ⁊ ęq̄libꝛiū Huius vbi cōpoſita ſunt Delibꝛo qδ eſt optīe pōdero Gel. Quid reliquitur niſi deliberari ſibi cęnas iubāt ne edēdo defatigentur. Per libꝛo valde libꝛo Col. lib. iiij. Pariter imę foſſe ſolum metitur atq̄ȝ ver libꝛat. Et hn̄t pe. pꝛo.

Libꝛamentū ęq̄mētū. Col. li. j. Nam eiuſmōi poſitio medium libꝛamentū tꝑametūq̄ȝ verboꝛū hyemalium ⁊ ęſtiuoꝛū tenet.

Libꝛilla alias libella inſtrumenta bellica ſaxa. ſ. ad bꝛachij groſſitudinē in modum flagelloꝛuȝ loꝛis deuincta. q̄ꝑ libꝛari manu ideſt ponderari videantur.

Libethꝛus apud lycophꝛonē poetā videt q̄ꝑ ē mōs macedonię hn̄s ad radices pimpleā fontem. vn̄ muſę dñr libethꝛides. Strabo ſcribit libethꝛū eē locū thracię ex quo cū nōnulli in boeotię partem migraſſent vbi parnaſſus eodem nomine libethꝛum dicarunt.

Libet placet a labendo vt Uarro inquit. q̄ꝑ quę placent ī mentem pꝛo labantur. Hinc ſit. Collibet pe. coꝛ. Sal. Matres familiarum pati que victoꝛibus collibuiſſent.

Libens volens. facilis a quo libētia voluptas gratia. Macro. Cui libentię gratieq̄ȝ omnes conuiuoꝛum incognite. Libenter aduerbium quod eſt grato animo.

Libido. pe. ꝑ. ſi Nonio Credimus ⁊ turpidū ⁊ honeſtarū rerū eſſe dꝛ vt oē qδ libuerit libido dici poſſit Sed Aug. li. cōtra pelagiāos de malis tm̄ dici oñdit. cū ait. Sine dubio a libendo: hoc eſt a libitu ꝑ deriuationē libido eſt nūcupata. Sȝ nō oē q̄d libet libido ē. In bono enī libitū: libido dici nō pōt ſȝ volūtas de rōne. ſ. mētis nālis exoꝛiens. In malo vō libituȝ nō volūtas ſȝ voluptas quā fecit trāſgrediēs ꝓtoplaſti volūtas. Et. li. xiiij. ci. dei ſcri. libidinē eē gn̄ale vocabulū oīs cupiditatis. cū ⁊ ipaȝ irā nihil eē q̄ȝ vlciſcēdi libidinē veteres diffinierīt Et Auaritia ē libidi hn̄di pecuniā. peruicacia ē libido quomodocūq̄ȝ vincendi iactātia libido gloꝛiandi nuncupat Et cū multaꝝ rerū libidines ſint: tm̄ cū libido dicitur neq̄ȝ cuius rei libido ſit additur: non foꝛe ſolet animo occurrere niſi illa qua obſcene partes coꝛpoꝛis excitantur.

Libidinoſus qui in libidinē pꝛopenſus eſt. Ci. in cato. Libidinoſa enī ⁊ intemperans adoleſcentia effętū coꝛpus tradit ſenectuti. Sal. pꝛo nimis appetenter poſuit. Poſt vbi paulatuȝ lıñia creuit iuxta bonos ⁊ malos libidinoſe interficere.

Libentina dea venus ſeu pꝛoſerpina Augu. lib. iiij. ci. dei. neq̄ȝ enī audent alique partes ſub nomine deoꝛū vel dearum deę cloacine tribuere aut voluptę quę a voluptate appellata eſt aut libentine cui nomen eſt a libidine.

Libitina. pe. ꝑ. dea quā alij ꝓſerpinā: alij venerē dicūt in cuius tēplo vēdebant ⁊ locabant ea q̄ ad ſepulturā ꝑtinēt ſicut docet Plau. in ꝓble. a libendo libitina dcā: vt inquit Uar. Un̄ qñq̄ȝ ponit ꝓ ipa exeq̄aꝝ expēſa. Sue. ī Nero. Qua. xxx. funerū milia ī rōnē libitię venerūt. Lun. li. xl. In vrbe tāta fuit peſtilētia: vt vix tūc libitina ſufficeret ad ſuppeditāda. ſ. funeribus neceſſaria. Aliqñ pro ipſa ſepeliendi arte ſeu vēdēdi ea q̄

di ea q̄

di ea que ad ſepulturã ptinent. Ual.max. Qui tunc libitinã exercebãt: tũ rex ſuax vſum: tũ miniſteriũ ſuũ gratuitũ polliciti ſunt. Sz qm̃ in ede libitine pararent neceſſaria ad funebrẽ apparatũ. hic factũ ẽ vt libidia aliqñ p morte ſeu p lecto quo mortui ferebãt. Ho. li. ca. mltaqz ps mei vitabit libitinã

Libitinarius qui libitine pẽeſt: ⁊ actiões libitinariã exercet q̃ſtui inſeruiẽs: ⁊ q̃ neceſſaria funerib⁹ vẽditat: ſeu q̃ cõducit funera aut q̃ curã ſepeliẽdox cadauex habet. Ulp. de inſtito. acti. ſi libitinari⁹ ſeruũ polinctorẽ habuerit: iſqz mortuũ ſpoliauerit dandã in eũ q̃ſi iſtitoriã actionẽ. Ex q̃bus ṽbis patet libitinariũ eẽ curatorẽ funeris: polinctorẽ q̃ cadauera tractat ac ſepelit. Hic ⁊ deſignator dr̃. Sene. de benefi. An tu aruntiũ ⁊ Ateiũ ⁊ ceteros q̃ captandox teſtamentox artem pfeſſi ſunt nõ putas eadẽ habet que deſignatores ⁊ libitinarios vota:

Libs ventus aphricus qui flat aduerſus vulturnum.

Libya. e. ⁊ Libye. es. aphrica: q inde libs vẽtus flare ſoleat: ſeu q pluuia indigeat pp nimiã ſiccitatem αϖο του λειϖειμ ηλιβυκς εϖαφου. Sal. Celo terraqz penuria aquarũ vel ẽt a libya filia epaphi Jouis filij. Aug. lib. de paſtorib⁹ docet libyã duob⁹ modis dici: vl' iſtã q̃ ppꝛie aphrica ẽ vel illã oriẽtalẽ partẽ q̃ ↄtigua ẽ aphrice ⁊ oĩno collimitanea. Eſt ẽt hoc noĩe fluuius in mauritania. Libys hõ ⁊ libyſſa mulier: ex libya orti. Uñ libyſſinus. ⁊ libyſſis. idis. Uirg. Et pelle libyſſidis vrſe. Martian⁹. Graui ac libyſſino calore exutus. Libyx aũt Libycis facit a quo genitiuo fit libycus. a. um. Uñ libycum mare. Libycus campus: dictus magiſtro. Argo q in eo primum fruges ex libya allate ſunt: vnde et Ceres abargis libyſſa vocata eſt vt inquit Feſtus.

Libycis. adis. vrbs iudee ab orientali parte Jordanis quam Herodes extruxit.

Liburnia regio inter illyriani ⁊ dalmatiam: ſeu vt quidã aiunt pars dalmatie: in qua ſunt Salome vrbs viſionis: cuius populi liburni vocitati ſunt: de quibus Luc. Pugnaceſqz mari graiarum claſſe liburnos.

Liburni ppl'i ex liburnia regione: ⁊ Liburni viatores dicti ſũt q ex agris iuſſu magiſtratuũ ſepe vocarent ciues freduẽſqz cox via eſſet ab agris ad vrbem. Juue. Primus elamante liburno currite iam ſedit rapta proparabit abolla.

Liburnũ. ⁊ liburna. e. ⁊ liburnica. e. gñs nauis bellice velociſſime a liburnis ppl'is in illirico q̃ oli nauib⁹ velocib⁹ vſi ioniũ mare iſulaſqz p̃dabant. Qua ex cã romani naues leuitate celeritateqz p̃ſtãtes appellauere liburnicas ſicut refert Appianus. Ad cui⁹ ſilitudinẽ vehiculũ quoqz ↄſtructũ fuit quo romani p̃cipes vehi ſolebãt. Juue. Diues ⁊ ingẽti curret ſup ora liburno: p naui Hor. in epo. ibis liburnis ſup alta nauiũ amice ppugnacula. Sue. i Aug. Utrobiqz pte liburnicax demerſa ſil'qz eius qua vehebat fuſis armamentis ⁊ gubernaculo diſfracto. Luc. ordine contente gemino ceruiſſe liburno. Firmicus liburni cum imperium vſurpat pro nauali.

Liceo. es. cui. licitũ. ſcd̃z analogiã facere deberet ſz nõ eſt in vſu Ab iperſonali v̇o lz hẽmus licitũ eſt. Uirg. Et licito tandez ſermone fruunt. Sig̃tqz liceo paſſiue id qd̃ liceor actiue: ⁊ ſicut Ueneo capit p vẽdor: ita liceo pro appꝛetior in auctione. Plau. in mene. Die ſeptimi auctio fiet menechine mane ſane ſeptimi venibũt ſerui ſuppellex fundi edes omnia qui licebunt p̃ſenti pecunia. i. numerata ſiue ſoluta in p̃ſens.

Liceor eris. licitus. ſm analogiã facere debz ſz nuſq̃z legi: vt ei⁹ cõpoſitũ pollicitus. Deponens tranſitiuũ eſt qd̃ vltra actiuũ ſi pꝛetiũ exprimat illud i genitiuo vel abltõ ponit: ſig̃tqz pꝛetium defero. Qd̃ fit eũ veſtis vel domus ⁊ hmõi venditur plus pollicenti. Perſius. Et centũ grecos vno centuſſe licet. Sp̃qz huic v̇bo pꝛetiũ ſubintelligit ſi non apponit. Plau. in St. Locos ridiculos vẽdo age licenũ. Ci. li. iij. offi. Tollẽdũ igit ex rebus ↄ̃hendis oẽ mendaciũ non licitatorẽ venditor nec ↄtra ſe qui liceatur emptor apponet vterqz ſi ad loquendum venerit non pluſq̃z ſemel eloquatur.

Licitor q̃ſi frequẽtatum eſt. nã ſig̃t ſepe appꝛetio: ſiue ſepe emo vẽdoue p auctões ſicut dictũ ẽ in liceor: tãetſi ſecreto id fieri poſſit vt apud Curtiũ. Cũ hẽatis arma licitamini hoſtiũ capita. Ply. lib. vij. Ariſtidis thebani pectoris vnã tabulã centũ talẽtis rex atalus licitatus ẽ. Et licitari ↄgredi ⁊ pugnare ſig̃t. Cecil. in hymnide. Quin machera licitari aduerſum eũ cepiſti ſciẽs. Enni⁹. pars ludicre ſaxa iactãt ⁊ iter ſe licitant. Feſtus docet eũ licitari qui decipiendo inducit.

Licitator: q̃ crebro licet: q̃ pro re emenda ↄducendaue p̃tiũ alio maius pollicet: vl' q̃ pugnãdo ſepe ↄtẽdit. Qui ẽt p pxoneta ponit a Cicerone cũ inq̃t tollẽdũ ⁊c̃. Uide in dictione liceor. Quid enĩ ẽ aliud pxonetax hoc eſt licitatox officiũ quantuz emptorẽ tũ vẽditorẽ ⁊ ↄtendẽdo ⁊ decipiẽdo inducere vt et vendat ille ⁊ hic emat idqz nõ minus minuẽdi q̃z augendi p̃tij rõne. Siue igit in rebus priuatis: ſiue in publicis vendendo emendo locãdo ↄducẽdo ↄ̃hendoqz licitator interſit aut ſuo doloſe: aut alterius noĩe hũc eſſe eundẽ q̃ pxoneta a grecis dr̃ manifeſtũ eſt. Recte ergo p̃cepit Cicerone a vẽditore licitatorẽ: nec itẽ ab emptore apponi debere ſz ipſos potius ſi ad loquẽdũ venerint nõ pluſq̃z: ſemel loq̃ opoꝛtere vt nulli licitatoris mẽdacio: nulli dolo relinquatur locus.

Licet iperſonale. mõ ſig̃t fas ẽ. Ci. Neqz eniz licebat locũ numĩ ↄſecratũ turpi flagitio ↄtaminare. Uirg. Qñ q̃dez auſonius ↄiungi federa teucris haud licitũ: nec vr̃a capit diſcordia finẽ. Dicim⁹ ãt. Mihi lz eẽ bonũ virũ ⁊ bono viro. Ceſar. Tenuẽ ſectanũ p̃dã q̃bus eã lz eẽ fortunatiſſimos. Ci. lib. j. tuſ. licuit enĩ eſſe ocioſo themiſtocli: licuit epaminunde. Mõ ſig̃t poſẽ ẽ ſiue ↄcedit: aut ptãs dat. Mar. piſcinã peto nõ lz natare. Ci. li. j. tuſ. Jdqz cũ multis alijs rebus: tũ e pontificio iure ⁊ cerimonijs ſepulchrox itelligi lz. Et eſt ornatus dicendi modus: hõ lz mihi p te hic abire. i. tu nõ vis ſeu pateris me hinc abire. Luc. v̇o li. vij. Oĩa maiox vertamus buſta licebit p eo q ẽ: ſi licẽtia erit. Mõ ſig̃t facile eſt. Lac. lib. iij. Jpe ille romane lingue ſũmus auctore q̃ztũ fallat: lz ex illa ſnĩa puidere. Ci. li. j. offi. lz enĩ ora ipſa cernere iratox aut eox q̃ aut libidine aut metu cõmoti ſũt: aut voluptate: nimia geſtiunt. i. facile eſt. Mõ aduerbiũ ↄcedentis eſt: ſicut Eſto. Uirg. lz ingens ianitor antro eternũ latrans exangues terreat vmbras Modo eſt ↄiunctio aduerſatiua: pro quãuis.

Licentia. a licet deducit: q̃zuis in malã partẽ plerũqz capiat cũ ſ. id nobis arrogamus qd̃ nõ lz. Libertas v̇o cũ non deterremur q̃n ea q̃ honeſta apte agam⁹. Uide in dictione libertas. Licentior epl'a in qua nimis libere ſcribimus. Ply. Licẽtiore epiſtola narrare conſtitui. Licentiora mancipia dicuntur nequiora quaſi multa per licentiam facientia.

Licenter aduerbiũ ſig̃t per licentiã: a quo. Gel. formauit cõpoſitũ. Pꝛelicenter qd̃ eſt quaſi nimis licentior. Quam verba inquit finxit pꝛelicenter. Et eſt licenter a licens participio.

Licite. aduerbium a licitus formatum ſignificat iuſte.

Licentioſus qui nimia vtitur licentia.

Lictus. tuſ. Uide in dictione lingo.

Licia ſunt fila q̃bus in telis textrices iplicant ſtamina. Uñ Trilicẽ dicimus veſtẽ q̃ ex tribus licijs ↄſtat. Et teſtiuiliciũ fila de tela decidẽtia. Plau. in Caſ. Non ego hoc verbũ expꝛeſſi teſtiuilicio. i. re admodũ viliſſima lycia. e. cũ. y. regio eſt.

Liciatoriũ lignũ circa qd̃ licia innoluunt. Hiero. lib. R. haſtile haſte eius erat quaſi liciatorium texentium.

Lichẽ. is. gñis maſ. morbi gñs quẽ latini Mentagrã appellant qm̃ a mento incipit. Mar. Non vlcus a crepuſtule ve lucẽtes nec triſte mentum ſordidiue lichenes.

Lictor q̃ carnificis offõ fungebat: miniſter ↄſulis p ↄſulis ⁊ ſimiliũ. Sz duodẽ lictores ↄſulis erãt aliox ſeni tm̃ portantes virgarũ faſciculos cũ ſecurib⁹ ligatos: magiſtratuſqz p̃ibãt: ac q̃tiẽs viſſi erãt faſcicl'os ſoluẽtes p̃mo v̇gis cedebant reũ: mox ſecuri feribãt. Liui. Miſſiqz lictores ad ſumẽdũ ſuppliciũ nudatos v̇gis cedũt ſecuriqz feriũt. Hos prim⁹ iſtituit romulus Dicti a ligãdo lictores: q virgax faſces ligatos gerebant. Gel. Lictor nomen verbale q̃ſi ligator a ligando. Tiro Ciceronis libertus a licio quo cincti erant dictos exiſtimat. Licio enĩ tranſuerſo qui magiſtratibus pꝛeminiſtrabãt cincti erãt. At Plutar. quaſi λειτὸς litos. i. publicus quaſi publicus miniſter. Et ſic abſqz. c. ſcribendum eſt.

Lictoꝛius.a.um.qđ ad lictoꝛem pertinet. Ply. Faſces lictoꝛios ianuę ſũmi fit cui ſe oꝛiens occidenſqꝫ ſũmiſerat.

Lido.is.verbum antiquum ſignificat confringo deleo. Cuius compoſita ſunt Collido. Illido.

Liens gñis maſ.grece ſplen. Dř ⁊ Lienis in ntõ. Col.lib.iij. Si iecur aut lienis eſt effectus. Huius magnitudine intẽperantiam riſus fieri affirmãt phiſici. Perſius. Sꝫ ſunt petulanti ſplene chachino. Intumeſcit qñqꝫ lien vt cingere hominez videaꝛ. Plau.in cur. Nã q̃ſi zona liene cinctus ambulo: geminos in ventre hẽre videoꝛ filios nihil metuo niſi medius diſrumpar miſer: hic lienoſi: q̃ liene laboꝛãt. Qui fiũt vt inq̃t Ar.lib.iij.de partibꝰ aĩaliũ quotiẽs ex cremẽti plus in lienez diuertit q̃ꝫ caloꝛ eius viſceris poſſit cõficere. Ply.lib.vij. De pyrrho cuius pedis pollex lienoſis medebatur.

Liger.eri.nomẽ viri ꝓpꝛiũ de quo. Uirg.lib.x. Dicta vocãt ligeri necnõ ⁊ troius heros. Liger.eris. Gallię fluuius q̃ ⁊ ligeris ĩ ntõ dꝛ. Uñ ⁊ ligeri ĩ actõ.lectũ ẽ. hic delatꝰ in oceanũ influit maximi curſus ⁊ pari cũ Garũna interuallo a pyrene diſtat ⁊ duobꝰ ſtadioꝝ milibus vtriuſqꝫ nauigatio eſt.

Ligyes populi aſiatici qui cũ xerxe cõtra grecos militarunt.

Ligo.as.q̃dã a Lino deducũt q̃ſi lino ago ꝙ lino oĩa ligẽter. ꝓpꝛ qđ greci λινοῦ vocatũ putãt ἀπὸ τοῦ λινέω antiquo v̈bo qđ eſt teneo qꝛ lino oĩa tenenꝛ: huius cõpoſita ſũt alligo qđ ad aliq̃d vl̕ iuxta ligo. Colligo. Circũligo. Ply. id ſicut in pilo quadratũ ſtupa circũligabant. Deligo valde vel perfecte ligo. Col.lib.vj. Melius bimus q̃ꝫ anniculus caſtratur. id facere vel autũno lima decreſcẽte p̃cipit: vitulũqꝫ ad machinã deligare. Illigo ĩtus ligo. Obligo circũligo. P̃ligo añ ligo. Liu. Faſceſqꝫ virgaꝝ atqꝫ arida ſarmẽta p̃ligãꝛ coꝛnibꝰ boũ. Religo qđ aliqñ ẽ ſoluo qđ ẽ ligatũ ſicut Reſero. Aliqñ hꝫ ſignificationẽ ſimplicis. Ouid. Nox erat ⁊ q̃ tuo religant ĩ ſtipite funẽ. Col.li.iij. Diutiuſqꝫ perẽnat q̃ firmis truncoꝛũ ⁊ idoneis locis religata ẽ. Aliqñ retro ligo. Ci.lib.j.tuſ. Trahit hectoꝛẽ ad currũ religatũ achilles. Aliqñ iteꝝ ligo. Lact. lib.iiij. hoc vinculo pietatis obſtricti deo ac religati ſumus. Subligo a quo Subligaculum: ⁊ habent pe.coꝛ.

Ligamẽ.ligaculũ ligamẽtũ. Ligatura ſig̃t id quo aliq̃d ligatur.

Ligones.ruſtica iſt̃ra ſic dicta ꝙ a radicibꝰ q̃ ſub terra ſũt ligẽꝛ vel dicti ſũt q̃ſi Legiones qꝛ per latitudinẽ ſub terra facilius legunꝛ: Luc. Uomere ꝙ antiquos curionũ paſſa ligones.

Ligellum breue domicilium ⁊ tuguriolum. Plau. Tu a ligello fuiſti qua exis foꝛas.

Lignum a legendo ĩquit. Uar. ꝙ ligna caduca in agris legebãtur quibus ad focum vterentur: hinc ligneus.a.um. quod ex ligno eſt vt ligneum ſimulachꝛum.

Ligneolus.a.um.diminutiuũ a ligneo. Aug.lib.xj.con. Sed nec ego dixerim circuitum illius ligneolę rotę diem: eſſe nec tamen ideo tempus non eſſe ille dixerit.

Lignarius.a.um. quod ad lignum pertinet vt faber lignarius qui ligna dolat.

Lignoſus.a.um. quod inſtar lignum durum eſt.

Lignile pe.pꝛo. dictum eſt vbi ligna in domo ad comburenduꝫ parata ſunt: ſicut fęnile vbi eſt vl̕ eſſe ſolet fęnum. Sic bouile. Equile. Capꝛile ⁊ huiuſmodi.

Lignari eſt ad capienda ligna ire. Liui.lib.x. Redeuntibuſqꝫ lignatum ſe ire hinc.

Lignatoꝛes dicti ſunt milites. q̃ lignatũ vadũt. Idẽ in eodẽ paucis citra milibus lignatoꝛes ei cum pꝛęſidio occurrunt.

Liguſtrum ſimiliter a lego q̃ſi leguſtrum arboꝛex cuius ligno teſſerę fiunt aptiſſimę.

Liguria italię regio pꝛo maioꝛe parte montuoſa inter amnes. Uarrum ⁊ Macram ab altero latere habens apenninuꝫ ab altero padum thuſciam attingens cuius caput eſt genua: aq̈ liguſtica oꝛa: ⁊ mare liguſticum. Dicta liguria a legyſto phętontis filio conuerſione.y.in.u.

Liguſticum mare vt refert Solinus coꝛalium pꝛocreat quod fulminibus reſiſtit.

Ligus liguris ſm̃ Priſ. põt eſſe ꝓpꝛiũ nomẽ ⁊ tũc eſt gñis maſ. Et nomẽ gẽtile. Et ſic ẽ cõis: ꝓbus. declinat hic ⁊ hęc ligur ⁊ hic ⁊ hęc ⁊ hoc ligus ꝓ incola ligurię. Luc.lib.j. Et nũc tonſe liger quondã ꝑ colla decoꝛa. Uirg.lib.xj. Uane ligus fruſtraqꝫ aĩs elate ſupbis: idem Aſſuetũqꝫ malis ligurem.

Liguſticus.a.um.pe.coꝛ. nomen poſſeſſiuum. Iuue. Nam ſi ꝓcubuit qui ſaxa liguſtica poꝛtat.

Ligurio.is.pe.coꝛ.iiij. vl̕ ligurij itũ ſig̃t multa auide conſumo ⁊ ſuauioꝛa edulia carpo ⁊ ꝑ heluationẽ p̃rimoniũ voꝛo lꝫ ꝓdu. hoꝛ. Tractauit calicẽ manibus dũ furta ligurit. Uñ liguritores dñr guloſi ⁊ voꝛatoꝛes edulioꝝ dulcioꝝ q̃ ꝯſumptis dapibus catillos ẽt lingũt ⁊ q̃ bona deuoꝛat. Eſt ẽt ligurire paulatim ⁊ cũ q̃dã moꝛa atqꝫ elegãtia comedere q̃ſi ſinẽdo vt ꝑ ſe cibꝰ ĩ ſtomachũ liq̃fiat. Ter. ĩ eu. Quę cũ amatoꝛe ſuo coenãt liguriũt. Dictũ ligurire. ἀπὸ τοῦ λυγίρου qđ greci ſuaue dicũt vt inq̃t Do. ꝑ trãſlatõez. Ci. D. Bꝛuto ſcribẽs ad ſupilationẽ reꝝ vſus eſt. Cã quidã inq̃t de collegis nr̃is agrariam ligurirent curationẽ: diſturbaui rem: totãqꝫ nobis integrã reſeruari. Et ab Auſonio dictũ eſt Inguinũ liguritoꝛ

Ligula pe.coꝛ. diminutiuũ a lingua: vide in dictione lingua.

Lilium: genus hęrbe: de qua apud rei ruſticę ſcriptoꝛes fit mẽtio quomodo ſeratur.

Lilietum: locus in quo lilioꝛum copia eſt. Palladius lilieta canneta ponenda ſunt.

Lilybeum pꝛomontoꝛium ſicilię: ⁊ vꝛbs eiuſdeꝫ nominis. Syl. lib.xiiij. Cernit deuexas lilybeum nomine chelas. Scribitur cum diph. Nam grece λιλυβαῖον dicunt.

Lima inſt̃m fabꝛile quę ferrũ aut aliquid aliud teritur.

Limo.as.polio ⁊ ſuperflua detrabo. Hier. ad Dama. Sępe cantatus ſum excoli nõ poſſe ſermonẽ niſi queꝫ pꝛopꝛia manus limauerit. Aliquando limare eſt coniungere. Plau. Nõ pater tuus nunq̃ꝫ cum illa limabit caput. huius compoſita ſunt Delimo ⁊ Elimo quę habent pe.pꝛo.

Limatulus. diminutiuũ a limatus. Cic. Uolũnio. Opus eſt hoc declimatulo ⁊ polito tuo iudicio.

Limatura. ſcobs. hoc eſt puluiſculus limando detractus.

Limax dꝛ qui ex q̃rit vt aliq̃d auferat. Plau. in bac. limaces viri ꝙ atterant ⁊ ꝯſumant. Et limax teſtudo cochlea terreſtris q̃ ⁊ limaca a limo dꝛ in quo ꝑ hyemẽ deliteſcit ⁊ viuit vere ꝓdiens. Col.li.xj. iplicitus conchę limax hirſutaqꝫ campe.

Limus. gñs veſtis ab vmbilico ad pedes. Uirg.lib.xij. velati limo ⁊ v̇bena tꝑa victi. Et limus lętamẽ eſt ſeu cęnũ illõ mollius qđ ab aq̃s deferti ſolet. vñ limoſus.a.um. Uirg. limoſoqꝫ lacu ꝑ noctẽ obſcurus ĩ vlua delitui. Huic illimis ⁊ hic illime.pe.ꝓ. qđ eſt ſine limo. defęcatũ ſynceꝝ. Sidoniꝰ: ad heroniũ. Nuſq̃ꝫ aquę ductuũ liquoꝛ ĩteger vl̕ ciſterna defęcabilis vel fons irriguus vl̕ puteus illiꝰ hic ⁊ oblimo: de quo alibi.

Limus.a.um. obliquus. i. trãſuerſus obtoꝛtus qđ ⁊ limis tertię decli. dꝛ. vñ qui obliquę aſpicit limis oclis ſpectare dꝛ. Ter. in eu. Ego limis ſpecto ſic ꝑ flabellũ clanculũ. Do. põt eſſe nti caſus vt limis ſpecto vel ab vltimi pluris: ⁊ deeſt oculis. Cũ igitur diſſimilant ſe hoĩes videre qđ vident ⁊ nõ recta facie ſed tranſuerſa intuentur: limi dicuntur aſpicere.

Limen dꝛ qđ ex trãſuerſo in ianua ẽ a limo obliquo ꝙ igrediẽtibus exeuntibuſqꝫ trãſuerſuꝫ fit: vt apud Do. Feſtũqꝫ. Nec ſolũ iferioꝛẽ ꝑtẽ ſig̃t q̃ ſub pedibꝰ calcari ſolet in egreſſu: ſꝫ ẽt ſuperioꝛẽ. Iuue. pẽdẽtia liquit vela domus ⁊ adhuc virides in limine lauros. Neuius v̇o limẽ ſuperũ ⁊ inferũ dixit. Etiam me limen ſuperũ qđ mihi miſero ſępe ꝯfregit cap̃. Inferum quoqꝫ vbi ego oĩs defręgi digitos: limẽ ſuperũ ſupliminare ẽt vocaꝛ: a gręcis hyꝑthyron poniꝛ. Interdũ ꝓ igreſſu. Uir. limen erat cęcęqꝫ ⁊ paruus vſus. Interdũ pꝛo interioꝛe parte ꝑlonius. Idẽ penetrãt aulas ⁊ limina regũ: interdũ ꝓ loco ſtandi. Idẽ. Coꝛripiũt ſpatio audito limẽqꝫ relinquunt. Interdũ ꝓ pꝛincipio: vt in limine vitę extinctus eſt. Interduꝫ ꝓ amicitia: vt teſtaꝛ. Ser. enarrans illud de Turno. Se limine pelli. Iuue. limine ſubmoueoꝛ. i. repelloꝛ ab amicitia. A limine fit Elimino.as. liminare poſt liminiũ: liminaris ⁊ hoc liminare qđ ad limen pertinet: vt lapis liminaris qui eſt in domus ingreſſu. Aug. ad Hiero. poſuit ꝓ pꝛincipio. Non hoc codex ipſe vt aſſolet in liminari pagina pꝛętendebat. i. in pꝛincipio

ſeu ingreſſu libri: hinc ſuperliminare.

Limes.itis.mõ trãſuerſaʒ viã ſigt: mõ terminũ. Col.li.j. Semitas nouoſq́ʒ limites in agro fieri nõ patiaꝭ. In agris limites duo maximi ſũt. Cardo ꝛ Decumanus: limes decuman⁹ ẽ q̃ ab oriẽte ĩ occidẽtẽ ſpectat. Cardo a meridie ad ſeptẽtrionẽ Reliq̃ limites anguſtiores diſtãtq́ʒ ĩter ſeſe parib⁹ ĩteruallis

Limito.as.pe.cor. ꝛ limitor ſigt termino ſeu reſtringo: ſicut a ſemitis. ſemito.as. ꝛ ſemitor. vñ limitatus ager d̃r in centurias diuiſus. Ply.lib.xvij. Aut ſi maior modus ſit totideʒ pedum cardinẽ quo decumano limitari. Semp v̊o q̃ntanis ſemitari: hoc eſt in q̃nto quoqʒ palo ſingule iugo paginę includũt. Li. Apio.pul. De tua plixa beneficiaq́ʒ natura limitabit aliq̃d poſterior annus pp quandã triſticiam.

Limentius putabatur deus qui leminibus prȩeſſet.

Limbus muliebre veſtimentũ erat purpuram in imo conſutaʒ habens: ſeu quodlibet aliud ornamentum veſtiũ extremitatem ambiens. Uirg. Sidoniam picto chlamydem circũdata limbo. Huius diminutiuũ eſt limbolus. a quo limbellus.

Limbolari⁹ q̃ limbũ veſtẽ conſuit. Plau. Textores limbolarij.

Linus nomen viri propriũ ex mercurio: ſeu vt quidã putant ex Apolline ꝛ vrania geniti alter ph̄s thebanus. Iunior ẽ ẽt linus ſpẽs hymni: ſuidas ãt. λινος χαλκιδευς απολλωνος και τερψιχορης οι δε αμφιμαρου και ουρανιας λεγεται δε πρωτος αυτος αποφοινικης γραμματα εις ελληνας αγαγειν γενεσθαι δε και ηρακλεος διδασκαλος γραμματων και της λυρικης μουσης πρωτος γενεσθαι ηγεμων.

Linum απο του λινεω antiquo verbo qḋ eſt teneo: qꝛ lino oĩa tenenꝭ. hinc lineus.a.um. qḋ ex lino eſt vt veſtis linea.

Linari⁹ q̃ lini artẽ exercet: a grȩcis λινοπλοκις: linoplocis.

Linamẽtũ filũ qḋ ex lino voluẽdo trahiꝭ. Ply. Delphini liniamenta accẽſa excitãt vuluȩ ſtrangulatu oppreſſas.

Linteũ. pãnus lineus ꝛ ſudariũ quo in balneis vtimur. Mar. Nõ tã ſepe teret lintea fullo tibi. Itẽ lĩtea ſũt vela q̃b⁹ vtunꝭ naute. Uirg. Certũ ẽ dare lintea retro. Itẽ lĩtea q̃ ſũt idonea ad ſpectãtiũ vmbracła. vñ legim⁹ Cȩſarẽ totũ for̄ linteis adumbraſſe. Itẽ lĩtea linei amict⁹. Inde lĩteat⁹ linis ĩdutus. i. lineis veſtibus q̃ſi hitu ferꝭ fuiſſe Apollonius ph̄s: q̃m hmõi habitus videbaꝭ mũdior q̃ʒ q̃ ab aĩalibus deglubebaꝭ. Sidonius ad Leonẽ. Cupidũ ſciẽtiȩ cõtemnentẽ pecuniȩ. Inter epulas abſthemiũ inter purpuratos linteatus.

Linteolum diminutiuũ. Ply. pro peti a panni linei vulneribus in linteolis imponitur ſcilicet amurca.

Lintearus qui lintea vendit.

Linteones qui texunt linteamina pro ↄficiẽdis veſtibus. vt docet Ser. lib. vij. ȩne. Firmicus lib. ij. math. ſcribit venereʒ in quadrupedibus occurrentem faciet linteones. aut plumarios atqʒ colorum tinctores.

Linea. ȩ. pprie ſigt filũ illḋ q̃ fabri materiarij vtũꝭ ad ſignãdã mãꝫ qꝫ ex lino fiat. Et q̃n ab hac ſi rubrica vł alio colorꝭ ĩtincta fuerit figura deſignaꝭ lõga ſine latitudĩe atqʒ altitudine: ea quoq́ʒ figura linea vocaꝭ. Itẽ ea q̃ nõ colore ſʒ aĩo imaginanꝭ geometrȩ lineȩ vocãꝭ. Et lineã d̃r filũ oẽ ex lino ꝛ q̃cũq́ʒ tenuis funiculus. Col. Ligato pede lõga linea gallina cuſtodiꝭ. Ply. Murenȩ deuorãt hamũ admouẽtq́ʒ dẽtibus lineas: atqʒ ita erodũt. Idẽ. Stẽmata v̊o lineis diſcurrebãt ad imagĩes pictas. Et linea d̃r q̃ ẽ in ſupficie. Nã ſupficies ex lineis ẽ vt punctũ qḋ ẽ p̃n^m in geometria. Diciꝭ ãt punctũ qḋ diuidi nõ põt. linea quȩ ab vno puncto ad aliud deducitur.

Linearis ꝛ hoc lineare qḋ ad lineã pertinet: vñ linearis pictura vocata eſt lineis circũ vmbrã hoĩs deductis. Primi hãc picturã exercuerũt Ardices corinthius ꝛ Telephanes ſicyonius ſine vllo colorẽ ſpargentes tñ lineas ĩtus vnde ꝛ latim linearem picturam graphidem appellauerunt.

Liniamentũ a linea: ꝛ ipſa extremitas ꝛ q̃ſi linea q̃dã corporis p quã hoĩs forma dignoſciꝭ a lineari pictura tracta in qua per ſolas lineas effigies hoĩs cognoſcebaꝭ. Iuſti. lib. j. Liniamentor̄ ȩqualitas matri ꝛ filio per ſiłis. Ply. Nec ſuccederet operi ad prȩſcripta liniamenta inuentus eſt.

Lino. is. ꝛ linio is. ꝛ lenio is. diuerſa ſũt. Nam linio ꝛ lenio q̃rte ↄiug. ſũt lino tertiȩ. Et lino linioq́ʒ hñt pe. cor. lenio p Uir. Seruataqʒ mella theſauris relines. Sedulus. Illiniẽs hoĩeʒ veteri de ſemine ſupplet. Eſt ãt linire craſſe aliquid aliquo inſtr̃o ſupinducere. Col. lib. vij. Sʒ illius ſanaꝭ noxa fibula aena ſi locũ lȩſuʒ compungas cretaqʒ cynomia ꝛ aceto linas Aliq̃n ẽt nõ craſſe ſʒ leuiter aliq̃d ĩducere ꝛ q̃ſi lineã ducere. Uñ iter linire dicim⁹ ſup ĩducto atramento aut alio liquore ſcripturã aliquã picturãue diſtruere. Sic lr̃ȩ dñr interlitȩ: ꝛ talis ĩductio linira d̃r. Aliq̃n obturare. Uirg. li. iiij. ge. Neqʒ ille ne q̃cq̃ʒ ĩ tectis certatĩ tenuia cȩra ſpiramẽta linunt: vt ẽt a ↄ̃ria ſignificatiõe ei⁹ cõpoſitũ ſiꝭ Relino ĩdicat vt apḋ eundẽ. Seruata qꝫ mella theſaurĩ relines: hʒ h̊ v̊bũ lino tria p̃ta lini liui ꝛ leui: de p̃mo. Quin. ĩ declamatõe. Cȩci. Et ne q̃d ſeculi ĩperio deeſſet mariti tui cruorẽ parietẽ liniſti. De ſedeo. Col. li. vlti. Multi cũ ſemel noua dolia vł ſeria craſſa gũmi liuerũt: vna ĩ perpetuũ gũmitiõe eẽ ↄtẽti ſũt. De tertio Cato de re ruſ. Poſtea doliũ calefacito min⁹ q̃ ſi picare velis tepeat ſatis ẽ lignis lenib⁹ facito caleſcat. Ubi tpate tepebit: cuminũ indito: poſtea linito. Si rectȩ leueris in doliũ q̃nq̃genatũ pedũ q̃ttuor ſatis erit. Supinũ vnũ tñ hʒ litũ. Uñ lit⁹. a. um. p obturato maculato ĩſperſo. Uirg. lib. iiij. ge. Et lucẽt aliȩ ꝛ fulgore corruſcãt ardẽtes auro ꝛ parib⁹ lita corpa guttis. i. ĩſperſa ſeu diſtincta. Quale ẽ illud Hier. ad Saluinã Tu v̊o q̃ in tumulo mariti ſepeliſti oẽs pariter voluptates quȩ litã purpuriſſo ꝛ ceruſa faciẽ ſup feretrũ eius lachrymis diluiſti. Ei⁹ cõpoſita ſũt Adlino: ad aliq̃d lino. Ply. Sũt q̃ leporino coagulo mel addãt ꝛ h̊ ſȩpe adlinãt dẽtẽ. Palladi⁹. Si ſtercus p̃mogeniti vituli adlinam⁹ orib⁹ vaſculor̄: collino. Gel. Poſtea tabulas cȩra colleuiſſe circũlino. Ci. li. j. tuſ. Cõdunt ȩgyptij mortuos ꝛ eos ſeruãt domi. pſe ẽt cȩra circũlitos cõdiũt vt q̃ʒ maxĩe pmaneãt diuturna corpa. Delino Illino interlino. oblino. vide alibi. Elino ex̃ lino fȩdo. Lucil. li. vj. Si h̊ veſtimẽta eleuit luto: plino valde lino. Col. lib. viij. Mox vlcera lauanꝭ aceto: ꝛ tũc pice liq̃da cũ adipe ſuilla plinunꝭ. Relino qḋ obturatũ erat apio. Ter. ĩ heau. Releui oĩa dolia oẽs ſerias. Sublino mediocriꝭ fȩdo illudo: ꝛ p ridiculo hẽo Plau. ĩ epi. Senex tibi os ſublitũ ẽ plane ꝛ pbe. i. deriſus es. Et in cap. Quãto in pectore hãc meã magis rẽ voluto tanto mihi ȩgritudo: auctior eſt aĩo ad illum modũ ſublitũ eſſe os mihi ideſt ſubſtercoratum vel maculatum.

Linio. is. iui. itum. ppriũ ſigt vngo vel frico aut q̃d ſiłe qḋ digito aut aliquo inſtr̃o alicui rei ſupinduciꝭ fricaꝭ vel ĩprimiꝭ ſʒ tenuiꝭ nõ craſſe. Col. li. viij. Fere ãt p ȩſtatẽ ſic muſcis aures canũ exulceranꝭ ſȩpe vt totas amittãt. Qḋ ne fiat amarĩ nucibus ↄtritis liniẽdȩ ſũt. Hier. in tob. Statiqʒ limes ſuper oculos eius ex felle iſtḋ piſcis. Fateor tñ adeo ĩter dũ h̊ duo verba lino ꝛ linio in ſignificatiõe ppinqua eẽ vt vix diſcerni poſſint. A linio cõponiꝭ. Circũlinio. Lac. li. v. Circũliniatur mõ poculũ cȩleſti melle ſapientiȩ vt poſſint ab imprudentibus amara remedia ſine offenſione potari.

Lingones ſunt populi Galliȩ ſupra heluetios et ſequanos in occaſum vergentes.

Lintern⁹ cãpaniȩ fluui⁹ haud lõge a vulturno fluuio ꝛ oppido.

Lingo. is. xi. ctũ. Lingẽ ẽ aliq̃d lingua molliter tãgere. Plau. in Caſi. Mel mihi videor lingẽ hic linguã q̃dã deduci voluerũt. Rurſus lingere dicimur dũ aliq̃d ĩ ore tenẽtes guttatim id defluere in ſtomachũ ſinimus. Quȩ res linctus d̃r: q̃ v̊o in hãc vſum ſiũt eclegmata grȩce dñr. Ply. telicos gẽma eſt q̃ oleȩ nucleo ſiłis vr̃ ꝛ lingentiũ calculos frangit. Idem multi tuſſim veterẽ linctu ſalis diſcuſſere. Idẽ. E ſemine lini fiunt. Eclegmata hinc ſit cõpoſituʒ. Elingo qḋ eſt ex̃ lingo. Plau. in cur. Hic hodie apud me nunq̃ʒ elinges ſalem.

Lingua a ligãdo dicta eſt qꝫ liget cibũ. Nã cibos in ſua ↄglobat ac dep̃mit in vẽtrẽq́ʒ trãſmittit: ſeu qꝫ ipſa dẽtium ſeptis q̃ſi muro vallata ac ligata ſit. Eſt ꝛ lingua minor q̃ ꝛ ſublinguiũ a q̃buſdã d̃r opculũ cartillaginoſuʒ qḋ phyſtulã ſpiritalẽ in gutture claudit cũ phyſtula cibali cibus deferꝭ: h̊ cũ ridem⁹ attolliꝭ qꝛ riſus oĩa ↄcutit. Quapp piculoſuʒ eſt ne nos riſus

intuadat cū deglutimus. Hoc enī operculū nā inſtituit ne q̄d eſculēti potulēti ve ad pulmonē feratur. Qđ ſi accideret niſi reijcerēt hoīez ſtrāgularet. Accipit̄ q̄nq̄ȝ lin. p dīa ſermonū. Vñ dicimus linguā latinā linguā grecaȝ. Vt eſt apud actus aplicos. Audiuimus eos loquētes noſtris linguis magnalia dei. Quinetiam in vna lingua ſermonis diuerſitas lingua dr̄ vt in greca lingua ē attica: dorica. Ionica ligua. Scribit ſtrabo trecētas natiōes q̄ diſſimilibus linguis vterent̄ deſcēdiſſe in dioſcuriadem vrbem colchorum clariſſimam.

Linguarū diuerſitas inq̄t. Aug. lib. xix. ci. dei. hoīem alienat ab hoīe. Nā ſi duo ſibimet inuicē fiant obuiā neq̄ȝ p̄terire ſȝ ſil' eſſe aliq̄ neceſſitate cogant̄ quoȝ neuter nouit linguā alteri⁹ facili⁹ ſibi aīalia muta ēt diuerſi gñis q̄ȝ hoīes ſociant̄. Rurſus lingua appellet̄ gñs ꝓmōtorij nō excellētis ſȝ molliter in planū deuexi. Sil'r inſtr̄m planuȝ et oblongū in ſpēm lingue factū lingua dr̄: q̄le eſt illud quo vtunt̄ Aromatarij ad exhēda e vaſis vnguēta. Cui⁹ dimi. ſm Priſ. eſt lingula eiuſdē ſignificatiōis ⁊ p ꝯciſionē ligula feſtus. ligula p diminutioneȝ dicta alias a ſilitudine exertę lingue vt in calceis alias īſertę i. intra dētes coercitę vt in tibijs. Pro ea q̄ calceoȝ ē. Mar. Nō extrema ſedet linia lingula plāta. Iuue. abiecit enī ⁊ lib. corripuit. Et ligula dimittere ſolicitus ne tota ſaluatrix iam turba ꝑegerit orbē. Mar. Quāuis me ligulā dicāt equiteſq̄ȝ patreſq̄ȝ dicor ab indoctis lingula grāmaticis: p ea q̄ inſtar lingue facta ē. Ply. Cera punica fit hoc mō. Vētilat̄ ſub dio ſępius cęra fulua deīde feruet in aq̄ marina ex alto petita addito nitro. Inde ligulis eligūt florē. Col. ligulā vocat inſtr̄m ad purgandū eua ſe ſpumā. Deinde inq̄t vbi linquatū mel in ſubiectū alutū defluxit: trāſfer in vaſa fictilia q̄ paucis aū diebus aperta ſūt dū muſteus fructus efferueſcat: idq̄ȝ ſepius ligula purgandus. Ply. Sūt qui comitialib⁹ morbis danduȝ putāt luna: q̄rta ſexta ſeptima lingue menſura. i. cochlearis. Veteres etiā gladiolū ob longum in ſpeciē linguę factum ligulam vocitauere: lingua itē vt Ply. teſtatur Hęrba eſt quę circa fontes naſcitur: cuius radix combuſta ⁊ trita alopecias emendat. Sil'r lingua bubula genus hęrbe quā gręci bugloſſon dicunt boum linguę ſil'is. Lingua canina alia hęrba quę cynogloſſos vocatur a gręcis. Lingua petrea genus lapilli qđ inter gēmas cōnumerat̄. A lingua fiunt. Elinguis ſine lingua ⁊ qui loqui non poteſt etiā ſi linguaȝ habeat. Elinguo. as. Bilinguis trilinguis ⁊ huiuſmodi.

Linguax ſiue lingulax lingulaca ve verboſus: multū loquens: qui nimiū ⁊ ſtulte loquit̄. Gel. lib. i. Hoc gñs hoīs in verba ꝓiectos locutuleios ⁊ blaterones ⁊ linguaces dixerunt.

Lingulaca mulier multiloqua. Plau. in caſ. Lingulaca eſt nam nunq̄ȝ tacet. Accipitur quandoq̄ȝ pro muliere auguratrice. Quandoq̄ȝ pro piſce qui ſolea aut ei ſimilis a nonnullis creditur. De quo apud Varronem ⁊ Plautum.

Linquo linq̄s liq̄ lictū ſm Priſ. ſiḡt relinquo dimitto: habetq̄ȝ ſyllabā indifferentē in p̄terito. Virg. Nec tñ indecorem tuate regina reliqui. Idem. Namq̄ȝ ſua patriam liquerat tellure ſepultam. Huius compoſitum eſt delinquo.

Lipara pen. cor. Inſula ex eolijs a liparo rege Auſonis regis filio cui ſucceſſit ęolus. Hiero. Quę e lipara ſiciliam nauigant ſiniſtra eſt. Hinc lipareus liparea lipareum.

Liparus. Auſonius regis filius a quo lipara denoīata eſt īſula

Liparis. Cilicię fluuius: απο του λιπαρου. quoniā vt ſcribit Victr. natātes in hoc flumine: aut ſe lauantes non aliter vngi ab ipſa aqua q̄ȝ ſi oleo aut adipe lauarentur.

Lipſana. pen. cor. tantum pluraliter declinatum nomen eſt quo apud nos reliquię ſignificatur.

Lippus qui oculos habet lachrymātes cum putredo ab his defluat. Lippitudo ipſum vitium. Cor. Cel. Si frons prurit lippitudinis metus eſt.

Lippio. is. iui. itū. lipp⁹ ſio h' eſt marcorē in oculis hēo Ply. lib. xxviij. Oculoȝ vitia fieri negant nec lippire eos q̄ cū pedes lauant aqua inde ter oculos tangāt. Plaū. in cur. ad fauces tranſtulit: ꝓſpicio parū: os amarū habeo dentes plenos lippiunt fauces fame ita cibi vacuitare veneo laſſis lactibus.

Liquentia. fluuius gallię ciſalpinę ſeu venetię: poſt Taruiſinū agrū. Oriturq̄ȝ in opiterginis ⁊ in mare adriaticū cadit.

Liquidus. da. dū. pe cor. molle fluxū. Vir. Aut cū liquētia mella ſtipāt. Aliq̄ñ ponit̄ pro puro. Idē li. iiij. Dulcia bella premes nec tñ dulcia quatū ⁊ liq̄da. i. defecata et ſine ſordib⁹. Aliq̄ñ p ꝓſpero. Plau. ī pſe. Ab ſiniſtra auſpicio liq̄do atq̄ȝ ex ſnia ꝯfidentia eſt inimicos meos me poſſe ꝑdere. Hinc fit aduerbiū liq̄do qđ ſiḡt pure ⁊ manifeſte. Ter. in an. Vt liq̄do poſſum iurare. Dicimus ēt ad liquidum: quod eſt manifeſte.

Liquido. as. aperio. manifeſto.

Liquo liquas lit. ſyllaba correpta ſiḡt liquidū facio cū. ſ. aurum vel plumbū diſſoluit̄. Luc. lib. vij. Ereptaq̄ȝ tela liquauit: huius paſſiuū loquor. Compoſita ſunt Eliquo. quod eſt extra ſeu valde liquo. Lac. lib. ij. Vnde autem vel quomodo deus hęc duo principalia ignem ⁊ aquā vel accenderit vel eliquauerit ſolus pōt ſcire qui fecit. Aug. lib. ix. con. per tranſlationem dixit. Voces igit̄ inter luebant auribus meis ⁊ eliquebatur tua in cor meū. Reliquo. idem qđ liquo. Vnde legim⁹ de ſanctis primo ⁊ Feliciano q̄ȝ iuſſerit p̄ſes reliquari plumbum ⁊ bulliens in ore fundi.

Liquatū ſiue liquamen: pinguitudo aīalis ad ignē liquefacta ⁊ in vſum coquinariū ſeruata ad cōdiendos cibos. Licet ⁊ de alijs dici poſſit quę non comedunt̄: vt eſt apud Col. lib. viij. Succus excolati lupinis veteris vini fex ⁊ amurca pari menſura miſcentur: coq̄ȝ liquamine tonſa ouis imbuitur.

Liquaſco. is. liquidus ſio.

Liqueo liques licui. li. ſyllaba correpta. Eſt aūt liquere liquidū ſeu molle eſſe: qđ īſtar olei diſcurrit. Hier. in leui. Qđ liquēs qđ bibit̄ de vniuerſo vaſe in mundū erit. hinc liqueſco: liquidus ſio. Perſi. Tot tibi cū inflāmas iunicū omenta liqueſcāt Virg. Limus ⁊ hic dureſcit ⁊ hic vt cęra liquęſcit: hui⁹ cōpoſita ſūt. Colliquęo: a quo Colliqueſco. Deliqueo. a quo Delequeſco qđ eſt totū reſoluor. Oui. li. vij. me. Protinus ibutuȝ cęleſti nectare corpus delicuit ſtagnūq̄ȝ ſuo de noīe fecit.

Liquet imperſonale ſignificat. Conſtans manifeſtum et certuȝ eſt: quoniam quę reſoluuntur certa conſtantia et manifeſta fiunt. Terē. in eu. Illum liquęt mihi deierare his menſibus ſex non vidiſſe proximis.

Liquefacio. a quo liqueſio eiuſdē cū liqueſco ſignificatiōis. Aliquefacio cōpoſitū. Illiquefacio qđ eſt valde ſeu intus liquefacio. Ci. lib. iiij. tuſ. Quę ſunt oēs vnius gñis ad ꝑfundendū animum tanq̄ȝ illiquefactę voluptates.

Liquo. is. licui reſoluor defluſtillo. Cuius paſſiuū eſt liquor liq̄ris. quoȝ lit. ſyllaba. producit̄. Virg. Vere nouo gelidas canis cū montibus humor liquit̄. i. paulatim diſſoluitur. Ideȝ lib. iiij. Nanq̄ȝ prima ſolo ruptis radicibus arbos vellit̄ hic atro linquuntur ſanguine gutte. i. defluunt. Luc. lib. ix. loquitur ⁊ nigra diſtillāt inguina tabe: hinc etiā fit liqueſco liqueſcis p̄ma. Ouid. lib. j. de pō. Sic mea ꝑpetuis liqueſcūt pectora curis. A liquo fit compoſitū. Colu. liquo. Varronem. Qđ aurum cum colliquiſſet in forma fuit infuſum.

Lira p̄ma ſyllaba ꝓde. ſulcuȝ ſiḡt. Col. lib. ij. liras ruſtici vocant eaſdē porcas cū ſic aratū eſt vt īter duos latius diſtantis ſulcos medius cumulus ſiccā ſedē frumētis p̄beat: hinc lirare: a quo delirare ⁊ delirus. Deliramentuȝ. lirare dñr agricolę cū crate dētata vl' tabula aratro annexa operiūt ſemina. Primo enī arat̄ terra qđ dr̄ ꝓſcindere: deinde ſcđa aratione excitatę grādiores glebę fragunt̄ qđ vocāt effringere. Tertia aratiōe iacto ſemine boues lirare dñr: qui tabellis ⁊ nomen ſil' ⁊ ſatū frumentū operiunt in porcis ⁊ ſulcāt in foſſas quo pluuia aqua dilabat̄ hinc delirare aliquē dicimus cū nō recto ſulco tegendo ſemen incedit deinde per metaphoram ad inſaniam hoc vocabulū tranſlatuȝ eſt. Vnde ⁊ deliri inſani dñr: ⁊ delirare inſanire. Hora. in epiſtolis. Quicquid delirāt reges plectuntur achiui. Deliramentum ipſa deliratio. Quidam tamen delirare a gręco trahunt. Nam ληρειν ineptire eſt. Noſtri etiam liras gerras ⁊ nugas vocitauere. Plau. Nam tuę blandicię mihi ſūt quod dici ſolet gerre germanę ędepol lyrę. lyra per y aliud ſignificat.

Liro.as.liras facio.Col.lirantur iugera duo opera vna.

Liratim aduerbiũ ꝑ liras.Col.Eeqꝫ cũ ſint liratim ſeri debent

Liris.fluuius campanie ortus in apẽnino ⁊ minturnas preterlabens.Mar.Ceruleus mons liris amat quẽ ſilua mirice protegit.Uirg.Et vmbroſe liris per regna mirice.

Lis.controuerſia a limite.i.termino dicta:ꝙ prime inter homines lites de limitibus fuerunt.

Litigo.as.pe.cor.q̃ſi litem ago diſcepto ↄtendo.Mar.Ab miſer ⁊ demẽs viginti litigat annos q̃ſq;:cui vinci gargaliane licet Plau.in ru.Qua de re nunc litigatis iter vos:litigiũ litisactio.Idẽ in Caſ.Nã ego q̃d ↄhere cupio litigij iter eos:

Litigioſum dicitur de quo lis eſt.Litigioſus qui frequẽs in litibus verſatur:litigator ⁊ litigatrix qui ⁊ que litigat.

Lithos grece:lapis latine dicitur.

Lithargyriũ:ſpuma argẽti q̃ſi ꝙ fit in lapidẽ cõpacta argenteũ

Lithocolla.glutinum quo lapides coniunguntur.Fit enim ex lapide pario aut marmore cum taurino glutino.

Lithoglyphus.pe.cor.ſculptor lapidum.

Lithotomia.pe.pro.lapidicina:lithodomus:architectus.

Lithologema.pe.pro.atis ſtrues lapidum.

Lithoſtrotos.pe.ꝓ.maſ.gñis:⁊ hoc litibus ſtrotũ:dictio cõpoſita ex λιθος lapis ⁊ ςροτας ſtratus appelletur locus lapidibus ſtratus ſi verbum grecum ꝓprie interpretari volumus. Uerum lithoſtrota ex paruulis cruſtis ↄſtabant quibus ſolum pauimenti incruſtabatur.Uñ legimus in euang.Joannis.Et ſedit pro tribunali in loco qui dicitur lithoſtrotos. Uar.li.iii.de re ruſ.Cum villã haberes opere tectorio atqꝫ in teſtino ac pauimentis nobilibus lithoſtrotis ſpectanda. Hoc a noſtris dicitur Sectile.

Lithiaſis:morbus calcularis.

Littera q̃uis ſcdm ſuã analogiã per ſimplex.t.ſcribi debeat:tñ q2 prima ſyllaba eius producit̃ per duplex.tt.ſcribi ſolet.Dicta lr̃a quaſi legitera eo ꝙ legenti prebeat iter:vel ꝙ in legendo iteretur vt inq̃t Ser. Uel a lituris ꝙ ſcripta deleri poſſit q2 plerũqꝫ in ceratis tabulis antiq̃ ſcribere ſolebant ⁊ inde delebant.Uel a lino.is.qđ in ſcribendo illiniter.i.leuiter inducitur atramentũ.Uel a linea quoniaꝫ grece γραμμη linea dicitur ⁊ inde grãma littera ⁊ grãmatica litteratura.Et littere que note quoqꝫ appellant̃ ex lineis ↄſtant ⁊ ſignificat p̃ncipaliter litteras induiduas: vt.a.b.c.Sicqꝫ diffinitur ꝙ ſit minima pars vocis compoſite ex litteris que ſcribi poteſt induidua.Hinc accidit nomen.ſ.quo appellatur figura q̃ pinguitur:⁊ poteſtas qua valet.Aliqñ littera capitur pro ſcribẽtis manu.Ci.ad Atticum.Nam alexidis manũ amabam ꝙ tam prope accedebat ad ſilr̃itudinem tue littere.Plurali numero littere epiſtolã deſignant niſi apud poetas:apud quos legitur pro epiſtola.Ouid.Quam legis ab rapta briſeide lr̃a venit.Uocantur preterea littere diſcipline que litterarꝫ monumentis continentur.Unde dare litteris operam dicimus hoc eſt incumbere artibus que ſcripte ſũt. A littera fit diminutiuum litterula:quod Hiero.poſuit pro breui epiſtola cũ inquit.Munuſcula omnia ⁊ ſuſpectas litterulas vobis iter dico ſub anathemate.Litteratus qui lr̃is ꝑditus eſt.Cuius ↄtriũ eſt.Jllitteratus pro rudi ⁊ ĩdocto.Litteratus diminutiuum eſt.Hier.ↄtra Ruſi. videris qui tibi lr̃atulus ⁊ rabi.

Litteroſus idẽ qđ litteratus.Caſius.Hõ litteroſus me re.

Litterarius litteraria litterarium:quod ad litteram vel ad litteras pertinet.Unde dicitur ludus litterarius.

Litterator.qui litteras noſcit vel docet.

Litteratura.ars q̃ de lr̃is tractat:vt eſt grãmatica.Aug.lib.viij. con.Jmperatoris Juliani tẽporibus lege data:prohibiti ſũt chriſtiani docere litteraturam ⁊ oratoriam.

Litus.a.um.participium a lino.Uide in dictione lino.

Littus per duplex.tt.terra que ab aqua tangitur : vel ꝙ alluit̃ vel ꝙ aqua ad id alludat:vel ꝙ ibi aquã eliditur ſeu ꝙ fluctibus oblimatur.Et proprie de mari dicitur ripa de fluminibus.Ouid.Campoqꝫ recepti liberioris aque pro ripis littora pulſant.Sueto.in nero.Diſpoſite per littora ⁊ ripas diuerſorie taberne.Quandoqꝫ etiam littus dicitur de fluminibus Uirg.in diriſ.littoriſqꝫ dulcis auras diffundetis agris:cum de Mincio loqueretur.Sumitur interdum pro terra mari vicina.Jdem cui littus arandũ dederat.Jnterdum pro ſpatio circa aram a litando quia ibi litabantur hoſtie.Nam ſicut docet.Do.nauigantis eundo ⁊ redeundo in littore ſacrificabant propter quod ⁊ vſus obtinuit vt duplici.tt.ſcribatur lito primã corripiat.Cice.tamen in top.a ledo deducere videtur.Quod cum primam producat: vnico.t.ſcribendum erit.A litus fiunt littoreus littorea littoreum ⁊ littoralis adiectiuum vt Arena littorea:⁊ plaga littoralis.

Lito litas ſacrificio facto deos placo: votumqꝫ impetro. Sue. in Ceſa.Deĩde pluribus hoſtijs ceſis cum littare non poſſet introijt curiam.Huius compoſitum eſt perlito quod eſt ꝑfecte lito.Gel.Si heres diuine ſacte reteqꝫ perlitate eſſent haruſpices dixerunt omnia ex ſnĩa proceſſurum eſſe.

Litura liture ſuper ĩductio:⁊ complanatio:a lino linis vt fit cũ ſuper inducto atramento alioue liquore ſcripturam vel picturam deſtruimus.

Lituro lituras.pe.ꝓ.cancello expungo Sidonius apol. Tũc vl̃ certius te ꝓbaſſe reliqua gaudeo ſi lituraſſe aliq̃ cognouero.

Lituus baculus incuruus quo ſedentes augures:auibus tẽpla deſignabant.Gel.Lituus eſt virga breuis in parte qua robuſtior eſt in curua.Dicit̃ interduꝫ regale ſceptrum:hoc eſt ille romuli baculus qui poſt romulũ a litibus dirimẽdis in medio incendio integer manſit vt apud Ual.maxi.Nihil in eo preter lituũ romuli integrum repertũ eſt.Et.Plu.in Romulo.Lituus cõuerſatus eſt in palatino colle vſqꝫ ad Celtaruꝫ tẽpora a quibus capta vrbs incenſa fuit. Sed poſtea expulſis a Camillo hoſtibus inter altiſſimas fauillas illeſus cum omnia ignis ↄſumpſiſſet inuentus eſt.Feſtus ſcribit lituum eſt gñs buccine curue.vñ vox gracilior exiret:q̃ꝫ q̃ cecinerit liticen dr̃.Uirg.lib.vj.Et lituo pugas obibat ⁊ haſta.

Liticen.pe.cor.qui lituo canit.

Liuius nomen hiſtorici patauini q̃ res romanas miro artificio luculẽtoqꝫ ſermone ꝑſcripſit.De hº Hier.ad paulinũ.Ad titũ liuiũ lacteo eloquẽtie manantẽ de vltimis hiſpanie galliarũ qꝫ finibus quoſdã veniſſe nobiles legimus. Et quos ad cõtẽplatõeꝫ ſui roma nõ traxerat vnius hoĩs fama ꝑduxit. Habuit illa etas ĩauditũ oĩbus ſeculis celebrãdũqꝫ miraculũ vt tantã vrbẽ ĩgreſſi:aliud extra vrbẽ quererent. Fuit ⁊ alius.

Liuius poeta Comicus cognominatus Andronicus . De quo Diome.Cõſtat inq̃t apud romanos.Primũ latino ſermone comediã.Liuiũ Andronicum ſcripſiſſe.Gel.li.xvj. Primus oĩum.L.Liui.poeta.Fabulas docere Rome cepit poſt Sophoclis ⁊ Euripidis mortẽ annis plus fere.C.⁊.lx.

Liuor.veſtiũ ⁊ nota que fit ex flagello.Unde in eccleſiaſtico legimus:ꝙ flagelli plaga liuorem facit.Aliqñ ſignificat colorẽ nigriorẽ.Uar.Sic paulatim liuor in candorẽ vertitur:⁊ oĩs macies e corpore abſcedit.Et quoniã talis eſt color inuidiorum ideo liuor accipitur pro inuidia.Luca.Liuor edax tibi cuncta negat.Claud.lib.iij.Rabiem liuoris accerbi nulla poteſt placare quies.

Liuidus ꝓprie dr̃ qui ex percuſſu carnẽ nigrã hꝫ fluxione cruoris ad eũ locũ qui ꝑcuſſus eſt Ply.Taplie ſuccus ſuggillatis ac liuidis ꝓdeſt.Hinc liuidus ꝓ nigro.Uirg.Quid ve petũt aĩe vel quo diſcrimine ripas:he linquũt ille remi vada liuida verrũt.Qñ vo q̃ inuidia laborãt exedẽtes ſe dolore hunc colorẽ ↄhunt:liuidus ſepe pro inuido ponitur Mar.Oĩbus inuideas liuide nemo tibi.Huius diminutiuuꝫ eſt liuidulus. Juue.Quibus inuideas ſi liuidulus ſis.

Liueo.es.ater ſum.Ply.lib.xxij.Cortex vo.ſ.helioſtrophi liuẽtibus colorem reddit.Et aliqñ ĩuideo.Pompe.Malignus homo ⁊ fortunis aliorum ſemper liuens.

Liueſco.liuidus fio.Clau.li.iij.Haud eq̃dẽ ĩuideo nec enĩ liueſcere fas eſt vel nocuiſſe deos.Huius cõpoſitũ eſt adliueſco.

Lix dr̃ in quẽ materie redigunt̃ cũ fuerint exuſte.Ply.li.xxxvj. allegat Uarronem dicentem:lix cinis eſt foci.Et lix vocatur aqua cineri ĩmixta.Unde lixiuium.Et lix.aqua.a lica qui ſecutus eſt herculem deflecti quidam aiunt.

Lixinium aqua in qua lauandi grã decoctus eſt cinis per n ante i Col.lib.xiij.Sunt qui culmos fabę exurant: ⁊ ex eo quod cremauerint cinere lixinium faciunt. Idem lib.vlti. Lixiniã vſurpat. In olla inquit fictili ampla pręparatã lixiniaȝ cineris ſarmenti calefieri conuenit.

Lixę dicti ſunt qui vilioris quęſtus grã exercitum ſequunt̃: vt puta lauandi aut coquendi grã. Syl.lib.v.punicoꝝ. Inutile marti lixarũ vulgus. Scipio apud liuiũ actium vmbrum appellat ſemilixam q̃ſi ſemimancipiũ noĩe ignominioſo. Uar. lixulas ⁊ ſemilixulas vocabulo ſabino ſcribit dici circulos ex farina caſeo ⁊ aqua cõmixtos ⁊ inter cibaria numerant̃. Appellatiq; ſunt a cinere: ꝙ lixcinis foci ſit. Uñ elixus.a.um qđ coctuȝ eſt cinere olle ſuppoſito: ⁊ Aulicocium: quod olla coctum eſt. Nam veteres pro olla: aulam dicebant.

Lixo lixas lixũ facio. ⁊ vernacula lingua dicimus liſſare: a quo fiunt cõpoſita. Elixo ⁊ ꝓlixo: qđ eſt lixũ facio ſeu in longum acuo. Col.li.v. Quare magnopere monẽdus putator ẽ vt ꝓlixet aciem feramẽti ⁊ quantũ poſſit nouaculę ſimilem reddat

L ante O

Loba.ę.milij vel panici racemus vt eſt apud Uar.

Locus ꝓprie dr̃ q̃cq̃d aliquid ↄtinet. Uirg. Hic locus vrbs erit poniturq; a dialecticis inter accidẽtia ſubſtãtię ⁊ eſt vna de ſeptẽ circũſtantijs quę ita numerant̃: ꝑſona qualitas negocium: facultas cã modus tẽporis quę hoc verſu cõtinentur. Quis q̃d vbi q̃bus auxilijs cur q̃uo q̃ñ. Qñq; locus dr̃ gñs. Sal. Natus haud obſcuro loco. Qñq; diſtributio temporuȝ quę cui in ſpectaculũ vẽturo tribuunt̃ ab ędilibus. Uñ motus loco dr̃ qui ſuas horas non obtinuerit inter precedentes ⁊ ſecutores. Et Cice. loco motus eſt cũ ex vrbe pulſus. Ter. Noſter grex per tumultũ cõmotus ẽ loco. Cũ autẽ dicimus loco patris te habeo: ſignificamus ea eẽ charitate qua pater eſt vel eſſe debet. Terẽ. Si te in germani fratris dilexi loco: loco v̊o ſolatij loco voluptatis: loco honoris ꝓ iucundũ voluptuoſum ⁊ honorificũ dr̃. In locũ ſubſtitutus.i.in alterius vicẽ. Quintil. Et in locũ iuuenis amiſſi ſubſtituit de vanitate ſolatiũ. In pl'i loci ⁊ loca: loci ſedes argumentoꝝ ſunt quę intra ſe continẽt argumenta ⁊ ex q̃bus ipſa argumẽta petenda ſunt. ab Ariſtotele topica vocati ſunt loca ſũt in q̃bus aliquid locatur q̃q̃ etiam locos in eodẽ ſignificato dicamus. Uirg. De venere locos vbi nunc ingentia cernis. Sil'r locos plural'r dũtaxat mulieris vuluã ſeu vterũ ⁊ vulgo matriceȝ appellamus. Uar. in orig. Sic loci muliebres in q̃bus naſcendi intra ↄſiſtunt. Ply.lib.xi. Feminis eadẽ oĩa pręter veſſicam ⁊ intus vtriculus: vñ dictus vterus quod alio noĩe locos appellant hoc in reliquis aĩalibus vuluam tñ dicimus.

Loculus diminutiuũ a locus ſig̃t enĩ paruũ locũ. Uar.lib.iij. de re ruſ. Horteſius familiaris noſter cũ piſcinas hẽret magna pecunia ędificatas ac loculos ita ſępe cũ eo ad villã fui: ponitur ẽt interdũ ꝓ ſacculo in quo pecunia ſeruat̃ q̃ alio noĩe vulga ⁊ bulga ⁊ marſupiũ ⁊ capſuala ſiue ſit lignea ſiue eborea. Mar. Hos niſi de flaua loculos ĩplere moneta nõ decet Interdũ pro feretro quo mortui efferũtur: quod alias capulum ⁊ libitinam vocant. Et loculi pro vulua.

Locellus diminutiuũ a loculus. Mar. Si q̃d adhuc ſupereſt in noſtri fęce locelli. Eſt munus nihil eſt ipſe locellus erit.

Loculatus.a.um. quod hȝ diuerſos locos. Uar. Nam vt pauſanias ⁊ cęteri pictores eiuſdẽ gñis loculatas magnos habent areolas vbi diſcolores ſint certas ſic hi loculatas habent piſcinas vbi diſpares diſcluſos habent piſces.

Loculamẽta loca diſtincta ſiue capſulę in q̃bus aues ⁊ ſil'ia nidificare ſeu habitare ſolent: ⁊ a loculis deduci vr̃. Colu. Uel ſi non ita cõpetit paxillis adactis tabulę ſupponant̃ quę vel loculamenta q̃bus nidificent aues: vel fictilia colũbaria recipiant ⁊ lib.x. de apibus dicit. Crepitaculis ęreis aut teſtaruȝ plerũq; vulgo iacentiũ terreat̃ fugiens iuuentus: eaq; q̃ vel pauida cũ reperierit alueum maternũ: ⁊ in eius aditu glomerata pependerit: vel ſtatim ſe ad proximã frondẽ ↄtulerit ꝓtinus cuſtos nouũ locubamẽtũ in hoc ꝓparatũ ꝑlineat ĩtrinſecus: ꝓdictis hęrbis: deĩde guttis mellis reſꝑſuȝ admoueat tum manibus autem etiam trulla cõgregatas apes recõdat.

Locuples pe.cor. gñis oĩs ſm̃ Priſ. ⁊ tam in.i. q̃ in.e. ablatiuuȝ finit. Ci. in frumẽtaria. In ꝓuincia locupleti ⁊ referta. Hor. In locuplete domo. Dictus locuples a lata humo hoc eſt locoruȝ plenus: qui plęraq; loca.i. qui multas poſſeſſiones hȝ: queãdmodũ pecorũ copia. Aſſiduus ab aſſe dãdo cognominatur. Ply.li.xviij. Cognomina etiã prima ĩde pilumni qui piſtrinis inuenerũt. Piſones a pinſendo. Hinc ⁊ locupletes dicebant loci: hoc eſt agri plenos. Et non mõ pro diuite: ⁊ loca multa poſſidenti: verũ etiã pro firmo certoq; ad quãlibet rem ponit̃. Ci.li.iij.offi. Accedit eos teſtis locuples poſſidonius. Poſſet tñ ꝓ bono ⁊ magnę auctoritatis capi ⁊ forte rectius queãdmodũ: ⁊ illud in eodẽ lib. comparatiuę poſitum Quem enĩ locupletiorẽ quęrimus q̃ principeȝ ppl'i romani qui retinendi officij cauſa cruciatum ſubierit vltro:

Locupleto locupletas.pe.cor. locis ⁊ poſſeſſiõibus quempiam diuitẽ facio q̃uis etiam ad oĩa ſicut dito capi poſſit: vt cũ q̃s opibus rebuſq; ẽt incorporeis ditatur. Col.lib.iij. Ut añ per penſum ⁊ exploratũ habeamus vt locupletet patrem familię vinearũ cultus. Plau. Uiſus eſt paterna hereditate locupletarier. Huius compoſitũ eſt collocupleto: qđ ſig̃t valde dito. Ter. in heau. Ubi nã eſt fides dũ ego ꝑꝑ te errans patria careo demens tu inter ea loci collocupletaſti antiphila te.

Loco locas pono cõſtituo. Liui.li.j. Caſtra ab vrbe haud plus quinq; millia paſſuũ locant. Uirg. Hic alta theatri fundamẽta locant. Interdũ locare eſt reponere. Plau. Dũ aulã domi locatã ꝑquirit. ablatã reperit. Interdũ nuptui tradere. Ter. in phor. Quęſo ꝙ ſi filiã ſuam vnicã locaret. Hinc illocabilis: quę tradi viro non põt. Plau. Uirginẽ habeo grandem dote caſſam atq; illocabilẽ. Interdũ affictare: ad appenſionẽ dare vel ad vecturã ſeu ad operã faciendam. Et tunc cui q̃d locat̃ in datiuo ponit̃ ⁊ pręciũ in abltõ: vt ſex nũmis aureis operã vel domũ tibi meã locaui: vel ęquũ annũ totum. Aliq̃ñ etiam in accuſatiuo cũ prępoſitione ad ſi rei nõ hoĩ locatio ſiat. Plau. in tri. Ego huic diei nomẽ trinũmo faciam: nam operam meam tribus nũmis ego locaui ad artes nugatorias. Sine pręcio aũt exprẽſſo ſed cum datiuo hoĩ. Cice. in Uer. Senonis Menoni nobiliſſimi hoĩs vxori fundus erat colono locatus Sulp. Ciceroni. Poſteaq; curauim⁹ vt ideȝ athenienſes in eodẽ loco monumentũ ei marmoreũ faciendum locarent.i. concederint: pro loco. Huius verbi compoſita ſunt. Abloco: qđ eſt alijs loco afficto. Sue. in Uitel. Satis cõſtat exituro viaticum defuiſſe tanta egeſtate rei familiaris vt vxore ac libris quos romę relinquebat meritorio cęnaculo abditis domũ in reliquã partem anni ablocaret. Colloco ſimul loco. Eloco extra loco: vt cũ iumentuȝ vel boues extra locare ſolent agricolę ⁊ agrum frumentariũ inde male curant. Quod Colu.lib.j. tangit eum inquit. Et maxime vexant ſcđm qui boues elocant: eoſq; vt cętera male paſcunt nec induſtria terram vertunt. Et habent pe.cor.

Locito locitas.pe.cor. frequentatiuũ formatum: a ſupino.a.in.i. mutata. Ter. in adel. Agelli eſt hic ſub vrbe paululum quod locitas huic demus qui fruatur.

Locatarius: q̃ domũ aut fundũ aliudue ſil'e in locatiõeȝ cõducit.

Locuſtę ſũt aĩalia parua ĩfirmas habẽtia alas vt inq̃t Hiero. q̃ quidẽ de terra ↄſurgentia altius non valent auolare vt plus ſint q̃ reptilia ⁊ tñ auibus non ęquent̃. Dictę locuſtę a locis vrendis ob iacturã quã merſibus afferunt tactu multa vrentes: morſu v̊o oĩa erodẽtes vel a loco ⁊ ſto.as. vel a lõgis haſtis tibiarũ ⁊ crurũ q̃ſi gręci ασατον vocent. Has parthi in cibo ſumunt. Et diuus dñi pręcurſor ioannes locuſtis vixiſſe ſcribitur ſed ↄ obſtinatos licet ſciam magnos viros aliter ſcribere: hoc nõ me fallit: ꝙ locuſtis pratoꝝ veſceret̃: audiant ẽt grãmaticos. Nic. perottus. grandi vir auctoritate longam facit diſputationẽ: ſȝ carptim dicit in india naſci lõgitudine triũ pedũ: quaꝝ cruribus cũ aruerint vtuntur ꝓ ſerris in cyrenaica lex eſt: vt ter in anno debellent̃: in ſyria quoq; eas necari militari imperio mos eſt: nefas eſt credere diuum